

Rácz Gábor professzor 75 éves

Dr. Pokorny László

„Böven elég az a kis hely, ahová Isten rendelte, hogy szülessen az ember. Böven elég, ha ott tudja teljesíteni – többé kevésbé – azt a feladatot, amit magára vállalt, vagy azt, amivel megbízták.”

Ferenczy István

Tollat ragadtam, hogy kifejezzem a legőszintébb és legmelegebb gondolataimat és érzéseimet az iránt az Ember iránt, aki előtt ma is kisdíáknak érzem magam. Nem könnyű dolog egy nagy professzorról írni. Nehéz szavakba foglalni egy kivételesen intelligens emberrel való találkozást, kapcsolatot, olyan emberrel, akit átítat a kultúra és tudás, aki több világnyelven képes gondolkodni, aki a szakma elitjéhez tartozik, értékes tanítómester, akit a határon túl is elismernek, becsülnek.

Számunkra, egykori marosvásárhelyi gyógyszerészhallgatók számára nagy nyereség volt, hogy *Rácz Gábor* a Marosvásárhelyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetem (MOGYE) Gyógyszerészeti Karát választotta tanári karrierje kibontakozásának helyszínéül.

Több gyógyszerész nemzedék volt abban a szerencsés helyzetben, hogy e nagyszerű tanár és ember révén töltekezzen tudással és lélekkel az előadásain.

Tudása és egyénisége vezetett oda, hogy a gyógynövény-ismereti tanszéken végzett sajátos szemléletű oktatás és kutatómunka jelentőségét a hazai és európai kiváló iskolák is elismerjék. *Rácz Gábor* akadémikusnak a néhai Kopp Elemér professzorral együtt egy meghatározóan erdélyi, új gyógynövény kutató iskolát sikerült létrehozni.

Én abban a szerencsés helyzetben voltam, hogy ennek a kiváló embernek a vezetésével mélyíthettem el a növényekkel kapcsolatos tudásomat és farmakognózia iskolánk filozófiáját.

Diákkoromban és később is, lenyűgözött a tőle kapott ismeretanyag mennyisége és minősége, valamint elegáns, akadémiai stílusa, imponáló szókincse, finom humora. Megvolt az a képessége, hogy a számtalan vele folytatott beszélgetés során belőlünk, kezdőkből előhozza azokat a nem is sejtett ötleteket, tudományos megoldásokat, amelyek a legbelső gondolataink között eladdig rejtve voltak. A laborban vagy a Hargita-hegység lejtőin, a Maros partján megejtett beszélgetéseinkre, markáns személyiségének lelkisége és dinamizmusa nyomta rá a bélyegét.

Amellett, hogy kiváló tehetséggel nevelt minket a növények szeretetére és értékelésére, az egyetemes kultúra kiapadhatatlan forrása is volt. Örökifjú ember,

Rácz Gábor 1928. június 15-én Aradon született. A MOGYE Gyógyszerészeti Karán 1950-ben szerzett oklevelet. Ugyanott a növénytan tanszéken már 1949-től gyakornok, majd a drogismereti tanszéken tanársegéd, adjunktus, egyetemi előadótanár, 1968-tól pedig tanszékvezető professzor 1992-ig, amikor Romániából Magyarországra telepszik át. Közben a Gyógyszerészeti Kar dékánja volt 1956-1958, 1962-1976, valamint 1984-1986 között. 1968-ban jogot kap doktorandusok irányítására is.

Több mint 500 közlemény, számos egyetemi jegyzet, könyvfejezet, könyv szerzője illetve társszerzője. Fő kutatási területe a népgyógyászat, a növényészveletan, a növényi hatóanyagok kémiai és hatástani vizsgálata és a gyógyszerészet története. Tudományos tevékenységében fő munkatársa felesége, dr. Rácz-Kotilla Erzsébet a gyógyszerhatástani tanszék vezetője volt. A marosvásárhelyi Botanikus Kert alapítása és vezetése szintén Rácz professzor nevéhez fűződik. Szerkesztője, szerkesztőbizottsági tagja számos folyóiratnak. Brüsszelben, Athénban, Ankarában, Isztambulban, Bonnban, Hamburgban, Kielben, Münchenben, Innsbruckban, Düsseldorfban, Stuttgartban kap ösztöndíjat illetve jár tanulmányúton.

A gyógyszerészeti tudomány doktora (1958), a MOGYE díszdoktora (1998), az Augustin Béla Emlékérem kitüntetettje (1998), a Romániai Gyógyszerésztudományi Társaság életmű díjasa (1998). A Román Akadémia Gyógynövénykutató Bizottságának elnöke (1974-1994), a Román Orvosi Akadémia rendes tagja (1993), a Nemzetközi Gyógyszerésztörténeti Akadémia tagja (1988), a New York-i Tudományos Akadémia tagja (1998), a Romániai Fitoterápia Társaság tiszteletbeli elnöke, a Magyar Fitoterápiás Társaság, a Magyar Homeopata Orvosi Egyesület, a Magyar Gyógyszerész Kamara tiszteletbeli tagja.

aki mindig tele volt új elképzelésekkel és tervekkel, jellemvonásai közé tartozott a jovialitás és a megértés, a nehéz percekben mindig segített, és ha valaki kérdelemelte, nem fukarkodott a dicséző szavakkal.

Szakértőket, embereket faragott belőlünk. Ma is büszkén őrzöm a számomra dedikált könyveit, s habár jelenleg távolabb él tőlünk, alakja elevenen, színesen él bennem, munkámban most is ösztönöz. Nemrég egy hozzám intézett levelében elégtétellel számolt be arról a széleskörű homeopátia tudásról, melyet a professzor úr előadásai révén a budapesti orvosok és gyógyszerészek magukévá tettek.

Habár az idő telik és a kiváló Professzor Úr betölti 75. életévét, gondolataim ma is gyakran hozzá szállnak.

Hosszú életet, egészséget és munkabírást kívánunk Neki! Isten éltesse Gabi bácsi!

L. Pokorny: *Professor Gábor Rácz is 75 years old*